

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg udtrykte *ikke* kærlighed til klyngebomber. Jeg udtrykte ikke kærlighed til rifler eller morterbomber eller andet. Jeg sagde bare, det er nødvendigt indimellem, og det viser historien også i dette land, at hvis man ikke vil bruge våben, så havde vi haft en Hitler til at regere, så havde det været kommunistisk, så havde USA ikke været et frit land osv. Vi har jo historiske eksempler – det ene efter det andet. Havde Kuwait været et frit land i dag, hvis der ikke var anvendt våben, hvis FN ikke havde sagt, at Saddam Hussein skulle smides ud? Selvfølgelig havde det ikke det. Det ved hr. Villy Søvnald godt.

Det, der så må være det vigtigste, er, at man anvender de våben, således at man får færrest mulige skader på uskyldige mennesker.

Her vil jeg godt helt klart og tydeligt på den militære baggrund sige, at hvis man inde i en by skulle anvende konventionelle artillerigranater og mortergranater og flybomber, så ville man få betydelig flere skader, end hvis man brugte klyngebomber med en selvdestruktionsmekanisme. Det er der for mig ikke et sekunds tvivl om. Så det er altså, hvis man kan snakke om det, et mindre skadende våben, men det er søreme skadende.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er jo ikke den diskussion, som hr. Helge Adam Møller antyder, der deler os. Jeg er ikke pacifist. Som hr. Helge Adam Møller med mangeårig baggrund i Forsvarsudvalget ved, har jeg i sin tid været med til at sende danske soldater til Bosnien, til Afrikas Horn, til Albanien osv. Jeg har ikke været med i Irak, det har hr. Helge Adam Møller gjort med et snævert flertal.

Så det, der deler os, er ikke det principielle synspunkt, at krig nogle gange kan være nødvendig. Det, vi diskuterer, er krigens midler. Vi diskuterer våben i dag, nemlig klyngevåben, som rammer i flæng, som rammer uskyldige, på samme måde, som vi engang diskuterede landminer, som rammer i flæng.

Kl. 15.00

Og jeg forstår ikke, at hr. Helge Adam Møller ikke tager det humanistiske synspunkt, at der er typer af våben, der er uforenelige med en type af krig som den, som også hr. Helge Adam Møller har været med til at starte i Irak, fordi det netop rammer civile i flæng, rammer fuldstændig

uskyldige, rammer mennesker, der ikke har haft nogen som helst indflydelse på begivenhederne.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg tror ikke, at hr. Villy Søvnald ønsker at forstå, hvad jeg siger. Men altså stadig væk: Hvis russerne i gamle dage havde angrebet Danmark og de sad i midten af København eller i Næstved og de skulle drives ud, hvad enten det var af danske eller engelske soldater, risikerede man, hvis man kastede en håndgranat ind i et hus, hvis der var civile i nærheden, at der var civile, der blev slået ihjel. Men det er måske den eneste måde at befri et land på. Man risikerer endnu flere tab efter min mening, hvis man anvender flybomber, som er mere upræcise, eller hvis man anvender artilleri og ammunition osv., end man gør med klyngebomber.

Det er jo det, der er alternativet. Man skal bruge det, der er mindst skadeligt, og derfor siger jeg, at vi efter min mening vil opnå endnu mere inhumane våben, hvis vi vil forbyde klyngebomber med en selvdestruktionsmekanisme, for så må man bruge nogle andre våben, som giver større skade.

Villy Søvnald (SF):

En af de vigtige bestræbelser for at lave en verden, der bliver en lille smule bedre, er at diskutere krigens midler. Under de korte bemærkninger før fremgik det jo, at også efter SF's opfattelse er der situationer, hvor krig er den eneste udvej. Men i en situation, hvor krigens midler bliver stadig mere raffinerede også i forhold til deres ødelæggelseskraft, er det helt afgørende at regulere, hvornår man anvender hvilke våben.

Der er en gruppe af våben, der er specielt ondartede, ikke kun fordi det drejer sig om våben, der rammer i flæng, som ikke er præcise, som rammer fuldstændig uskyldige, som rammer fuldstændig tilfældigt, men også fordi det er våben, der, lang tid efter at de er kastet ned, eksploderer i hænderne på legende børn eller nær bønder, der arbejder på deres marker, og forårsager død og lemlæstelse.

Som det kom frem under de korte bemærkninger, har SF tidligere taget initiativ til at få landminer forbudt, og det er altså meget interessant, hvor fuldstændig parallel diskussionen i dag er med diskussionen dengang, bortset fra at dengang var det de daværende regeringspartier, Socialdemokraterne og De Radikale, der sagde, at det der med at afskaffe landminer alene ikke